

ת"פ 9852/98 - מדינת ישראל מושטרת ישראל תביעות שלוחת רملה נגד פלוני

בית משפט השלום ברملה
ת"פ 9852-98 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנכחים מזרחי
בעניין: מדינת ישראל מושטרת ישראל תביעות
שלוחת רملה
באמצעות ב"כ עוה"ד הדס שלמה
המאשימה
נגד
פלוני (עוצר)
באמצעות ב"כ עוה"ד ירון גיא
הנאשם

ஜר-דין

א. כתוב-האישום המתווך:

הנאשם הורשע בעקבות הודהתו בכתב-אישום מתווך ובו עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.**

בתאריך 6.8.20 בשעה 23:40, בעקבות וויכוח בין הנאשם לבין זוגתו, שעה שהם שם שהו בדירותם של אחרים שזיהו אותם אינה ידועה למאשימה, **שברה זוגתו בקבוק זוכחת על הרצפה וקיללה את הנאשם.**

לאחר מכן, הנאשם תקף את זוגתו **"באופן שאינו ידוע למאשימה".**

עלקב אחר, נגרמו למחלונות המטומות בפנים, מתחת לעין ימין, שטפי דם, שריטות בפנים ושטפי דם בכתפה השמאלית ובגביה (ראו: במ/2 תמונות החבלות).

במהלך, שוחח עמה הנאשם ואמר לה "אה..שמי, שמי איפור, משה", "תיזהר חיים שלי לריב יגידו לך ממה זה, מה, מוי...תגיד לי הם...נפלותי במקלחת...", "תגיד לי הם אני נפלתי, הראש שלי בא...החלקתי הרצוף שלי פגע במקלחת,

נפלתי על הראש ואחר כך נפלתי על הגב.

ואולם, כתב-האישום המתוון לא ייחס לנאים עבירה לפי אמרות אלו.

ב. מתחם ענישה:

הערכים המוגנים אחר עבירות האלים, שאוთה ביצע הנאים הם ההגנה על גופה, בטחונה, שלומה ושלות נפשה של המתלוונת בתחום התא המשפחתית.

ኖכח עקרון ההלימה, התכליות העומדת אחר העבירה אותה ביצע הנאים, עובדות כתב-האישום המתוון ופסיקה הנווגת בתחום, אני קובע שמתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 14 חודשים מאסר בפועל.

aphael בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקן-הדין הבאים ויש לציין, שקיים מנגנון רחב של גזרי-דין תלוי עובדות, לפי טיב האלים, הרקע למשעים, קיומו או העדרו של עבר פלילי, קר שבמיוחד במקרים אלו, הענישה היא לגוף של עניין ואין להקש בהכרח מתקיים ובهم התנהגות דומה, אלא שאני מביא אותם כמمد ענישה כלל.

רע"פ 5434/17 **נרי דמור נגד מדינת ישראל** (29.11.17):

לאחר ניהול הליך הבאת ראיות, הורשע בשני אישומים של תקיפה בת זוג, שני אירועי תקיפה בת זוג, דחף אותה, איים עליו, בהיותה בחודש התשיעי משך בקורסול רגליה ללא עבר פלילי, נדון ל - **10 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 1923/11 **חטיב נגד מדינת ישראל** (10.3.11): תקיפה בת זוג משך חמישה חודשים, אלימות, איומים, העדר עבר פלילי, הביע חרטה כנה, גירושין מוסכמים, נדון ל - **12 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 6341/05 **דוד שלם נגד מדינת ישראל** (4.9.05): תקיפה בת זוג (הנסיבות לא הוצגו بصورة מפורטת), היזק לרכוש, איומים שירצת אותה, בעל עבר פלילי, נדון ל - **10 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 6821/08 **מסרי נגד מדינת ישראל** (18.8.08): תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, דחיפה בחזקה, תפס את ראהה, הטיחו בקירות, סחב אותה בשערות ראהה, הטיח בה מכות אגרוף עד עילפון, חלוף זמן, **תסוקיר חיובי** הממליץ על ענישה צופה פני עתיד, נדון ל - **8 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 4140/10 **חביב אלה נגד מדינת ישראל** (6.9.10): תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים, תקיפה אשר הובילה לפינויה של המתלוונת לבית-החולמים, צוין כי התקיימו שורה של נסיבות מקלות ובכללן **המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית**, נדון ל - **10 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 4311/13 **ו.פ. נגד מדינת ישראל** (20.8.13): תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בצווארה, ארבעה אישומים, במסגרתם התיישב עליה, חנק אותה, קשר את ידה וסכר את פיה עד אובדן הכרה, סטר לה, נשך אותה (מחלק מן האירועים זוכה), נדון ל - **8 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 3629/11 **פלוני נגד מדינת ישראל** (18.5.11): חמש עבירות של תקיפת בת זוג, בין השאר לאחר לידת ביתם, בעוד המתлонנת שואה בבית החולמים, נקט כלפיה באלימות, סטירות, אגרופים, עיקם את ידה, לא עבר פלילי, **בעל המלצה שיקומית**, נדון ל - **8 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 973/06 **גוזלה נגד מדינת ישראל** (30.8.06): תקיפת בת זוג במכת אגרוף בעיניה, בעת הריאנה סטר לה, הכה אותה באגרופים, בעט ברגליה, הטיח פניה במכונת הכביסה, העדר עבר פלילי, **بني הזוג הצלicho לשקם את יחסיהם, והמתלוננות נכונה להריאן במהלך התקופה**, נדון ל - **7 חודשים מאסר בפועל**.

רע"פ 11/15 **אחסניה נגד מדינת ישראל** (20.1.15): איים על אשתו שהייתה בהריון, סטר לה, בעט בבטנה, תפס בשערות ראשה, לא עבר, נעדר המלצה שיקומית, נדון ל - **7 חודשים מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת המעשה:

הדרך העונשית הננקota בבתי-המשפט השונים היא **שכל מעשה אלימות בתוך התא המשפטי הוא מעשה חמור המחייב ענישה בעלת משקל**, המשיבה לנקט באלימות כנמולו, המרתעה אותו והמוסיפה להרתעת הרבים במטרת למגר את התופעה החמורה הנפוצה של אלימות בתוך התא המשפטי.

אכן, הוראת בית-המשפט העליון בעבירות אלו היא ברורה והיא מחייבת נקיטה בענישה מחמירה (ראו, למשל, רע"פ 182/13 **משה נגד מדינת ישראל** 21.1.13).

האלימות הזוגית הפכה להיות **טופעה נפוצה ביותר**, ובכל יום "מועד" פלילי, אני נדרש לאגור את עונשיהם של נאים, אשר נקטו באלימות זוגית ברמת חומרה חזות או אחרת, כך שתופעה עבריתנית רווחת שכזו (לפחות בתחום הסכומות שעלי) אני מופקד) מחייבת ענישה שתתרום ولو במעט ל"חיסונה" של מחלת חברתיות זו.

אין להקל ראש בכל גילוי של אלימות, **ואין להעניק לו שום הצדקה**. יחד עם זאת, בסולם החומרה קיים הבדל בין סוג האלימות והנסיבות שהתקיימו בעת התרחשויות. כך, למשל, אין דין של מי אשר נקט בעשי אלימות רבים, לאורך זמן, כשיתה, תוך שימוש בחפץ, לדינו של מי אשר נקט בעיטה אלימות בודד, נקודתי, אשר לא נשנה, כפי המעשה העומד בפניו.

שוב, מוביל להקל ראש, **ומוביל שיש לכך אבן של הצדקה**, מעשה האלים הגע לאחר ויכוח בין הנאשם לבין זוגתו, לאחר שהיא שברה בקבוק זכוכית על הרצפה וקיללה את הנאשם.

כתב-האישום מצין שה הנאשם תקף אותה "**באופן שאיןנו ידוע למאשינה**", בלי כל פירוט עובדתי.

כאמור, העובדות לא תארו את אופן האלים שבנה נקט הנאשם בבית-המשפט לא יסיק משפט זה מסקנה ולא ישער השערה דואק על צד החומרה, גם שניתן לקבל ממך מסוים במה דברים אמרוים תוך התבוננות בתמונות (במ/1).

מנגד, למרות שהפשטה לא "יחסה לאמרתו של הנאשם לווגתו עבירה רלוונטייה, עדין יש משמעות לחומרה לניסיונו של הנאשם לחסות על פשעיו בדרך שהדריך אותה למrho איפור ולספר כי החבלות נגרמו לה מאירוע תאוני".

(2). עבר פלילי:

לחובת הנאשם עבר פלילי הכלול **הרשעה קודמת אחת** (במ/3) בעבירות תקיפה הגרמת חבלה של ממש - **לא כלפי בן זוג** - שבגינה ל - 15 חודשים מאסר בפועל.

לחובת הנאשם עונש מוותנה בר-הפעלה בגין בגזר הדין מלמד, כי הנאשם הכה אדם באמצעות חפץ בבטנו ובירך וגרם לו חבלות.

יחד עם זאת, **אין בפניו אדם בעל עבר פלילי עשיר**, אשר יצא ובא את בת הסוחר, הוא נעדר עבירות אלימות בתוך המשפחה והעונש מוותנה, גם שהוא בר הפעלה, לא כוון לכתילה להרתו מפני ביצוע עבירות אלימות בתוך המשפחה.

(3). עמדת המתלוונת:

תחילה אפנה להחלטתי הקודמת הנוגעת לשאלת קביעות האזנות הסתר ואזכור כי זהו תיק שנולד בהעדר תלונה של זוגתו, אלא מתוך חומרים שהונפקו בהאזנת סתר, במסגרת חקירת חדשות בתיק אחר.

ולאחר שהזהרתי את עצמי, כי אין בפניי מתלוונת אשר מסרה תלונה, שמעתי את עמדת המתלוונת אשר העידה כדלקמן:

אין חולק, שבמקרים מסוימים, בתייקו אלימות במשפחה, יש לקבל את עמדת המטלוננט בזיהירות רבה, פן חוזים אנו ב"טסמנת האישה המוכה", ולפיכך יש להיזהר שבעתים שמא "...הקהל קול יעקב והידים ידי עשו" (בראשית כז, כב).

עמד על כך בית-המשפט העליון בהקשר של מעצר עד תום ההליכים בבש"פ 260/06 **פלוני נגד מדינת ישראל** :(8.2.06)

"אף שאין להתעלם מרצונה של בת זוגו של העורר כי הוא ישוחרר מן המעצר ויחזר הביתה, יש להגן עליה ועל ילדיה מפני סיכון גם אם היא מוכנה ורוצה ליטול את הסיכון על עצמה. על מערכת אכיפת החוק מוטלת אחריות כבדה לגונן על קורבנות אלימות ולבוא לעזרתם גם מקום שהם עצמם מתקשים לקבל את גזרת מעצרו של בן משפחה אליהם"

ואולם, בתיק העומד בפניו, למרות שניתן היה לאטר כמה סממנים שתואר לעיל, כגון שהעדיה כאילו היא אשמה בתקופתה: "גרמתי להזה, נתמי להזה יד", אני סבור כי אין לפטור בהינפ' יד את עמדת המטלוננט, כלל היותה, מתוך מחשבה כי זהוי מטלוננט ששם עצמה קרובן עבירה ושומרת על דום שתיקה ויהי מה. בדבריה, היא בהחלט אישרה את האלימות שננקטה כלפיו, והציגה את עמדתה ואת רצונה.

בעניין זה, ראו, שוב בהקשר של דיני המעצר הדברים שנקבעו בבש"פ 11/3821 טירן מימוני נגד מדינת ישראל :(20.6.11)

"כמו כן, לא ניתן להתעלם מדבריה של המטלוננט עצמה, במסגרת הטיעונים לעונש, ולפיהם היא מעוניינת לשקם את הקשר הזוגי עם המבוקש. אכן, עם התגברות המודעות ל"טסמנת האישה המוכה", בתי המשפט נזהרים לרוב מהסתמך על בקשות והצהרות של מטלוננות המבוקשות להתחשב בבני זוגם האלים, לעיתים גם בשל החשש שהוא הדברים נאמרים בשל לחצים חיצוניים...ואולם, כפי שנקבע בעניין דיז Dob, علينا להיזהר לבטל "אוטומטית" את דברי המטלוננט מתוך גישה פטרנלית המבוקשת להגן עליה כאילו היא איננה יודעת להחליט אף פעם לגבי עתידה, בהנחה שהיא סובלת תמיד מ"טסמנת האישה המוכה"."

על כן, אני מביא בחשבון לקולה את עמדתה המטלוננט, בזיהירות רבה, במסגרת כלל השיקולים, אך בוודאי לא כשייקול המטה את הcpf לזכות הנאשם.

(4). שיקולים מקלים:

הנאשם הודה, לא ניהל משפט, חסר את עדות המטלוננט וזמן ציבורי ניכר. אכן, סעיף 40א(6) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 מורנו, כי כפירת הנאשם בכתב-האישום וניהול הוחכות לא ישמשו לחובתו, אך מנגד שמע מכך את הצד الآخر, שי הודה ואית ניהול הוחכות בהחלט יכולם לשמש לזכותו (וראו: ע"פ 122/14 **שורצפל נגד מדינת ישראל** 7.7.14

בעניין פערו הענישה בין המורשים לפי הودאתם ובין אלו המורשעים לאחר שמיית ראיות).

מעבר לכך, אי ניהול הליך של הבאת ראיות, מפחית את "גובה הלהבות" בתוך התא המשפחתי ויש בו להסיק על חרטה והפנת הפסול שבמקרה, ובמיוחד חשוב הדבר כאשר דנים אנו בבני זוג המצפים להמשך קשר זוגי משותף.

ודוק: למרות שהתיק לא נבנה ראייתית על עדותה של המתלוננת, אלא על שייחות בין הנאשם למATALוננת שנקלתו במסגרת האזנת סתר, ועודין אילו התקיק היה מתנהל, היה על הצדדים להתמודד עם סוגיות עובדיות, משפטיות לא פשוטות.

בנוספ', הבהיר בחשבון את השיקולים האישיים הנוספים שיפורט בפני, את העובדה כי הנאשם אינו אביהם הביולוגי של ילדי זוגתו, אך הוא משמש להם אב לכל דבר ועניין, את העובדה כי הוא סועד את אמו, שהוא יתום מאב (עדות האם), ואת יתרת השיקולים שהוצעו בידי ב"כ.

בambilותיו האחרונות, כאשר לחלווחת בעינו, הביע הנאשם צער, חרטה והבטיח "זה לא יקרה יותר בחיים שלי" (עמוד 16 שורות 17 - 20).

עוד יש להזכיר לזכותו את ההבדל בין כתב-האישום המקורי, שבגינו נעצר עד תום ההליכים, לכתב-האישום המתוקן.

ג. מסקנה:

ה הנאשם ביצע עבירות אלימות חמורה בתוך התא המשפחתי, אולם עובדות כתב-האישום לא פירשו מה בדיק היה טיב האליםות שבה נקט, ולפיכך אין להיבנות מתוך הערכות והשערות, הגם שתਮונת החבלות (במ/2) בהחלט יכולות להעניק ממד ראייתי להסקת מסקנות.

אכן, זהו נאשם בעל הרשעה קודמת, נעדר תסקير המלמד על אופק שיקומי, ואולם יתרת השיקולים דלעיל, מובילים למסקנה כי אין מקום אותו ברף העליון של המתחם.

המאסר המותנה בן 6 חודשים הינו בר-הפעלה, אולם מאחר והוא לא כoon לכתילה כדי להרטיע את הנאשם מפני ביצוע עבירות אלימות **בתוך התא המשפחתי** אין סבור כי יש להפעיל את כלו באופן מצטבר.

עמדת המאשימה היא להטיל על הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל, אך עמדה עונשית זו תואמת לעבירות אלימות חמורות יותר בתחום התא המשפחתי - **כאלו שנייתן לזהותן בעובדות מפורשות** המתארות את מעשה האליםות ואין זה המקרה העומד בפניו.

עמדת הנאשם היא להסתפק בשמו חודשי מאסר בפועל אשר כוללים את הפעלת העונש המותנה בן ששת החודשים, אך זהה עמדה עונשית מוקלה מדי שאינה מתיחסת עם הסביבה העונשית של בית-המשפט בתיקי אלימות במשפחה.

ד. תוצאות:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בר הפעלה בן 6 החודשים שנגזרו על הנאשם במסגרת ת"פ מחוזי תל-אביב-יפו (במ/4) וזאת בחופף ובמצטבר לעונש המאסר בפועל. 34988-09-17

ג. סה"כ ירצה הנאשם 11 חודשים מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 25.8.20.

ד. 6 חודשים מאסר שאוטם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים מיום שחררו עבירת אלימות כלפי הגוף כלפי בן זוג, למעט איוםים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/lod בתוך 45 ימים.

צו כללי למומינים.

התיק סגור.

ניתן היום, ט"ז אדר תשפ"א, 28 פברואר 2021, במעמד הצדדים.